

**ACTA CORRESPONENT A LA SESSIÓ
EXTRAORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE MUNICIPAL
DEL DIA 9 D'OCTUBRE DE 2003.- NÚMERO 10:**

ASSISTÈNCIA: Alcalde: SR. JOSEP IBARZ GILART

Regidors:

SR. JOSEP M. DOBLAS MANCERA
SRA. MONTSERRAT TORRES MASSOT
SR. JOSEP R. OLIVART VILASECA
SR. JOSEP GÒDIA VISA
SR. JOAN MOLET TORRES
SR. IGNASI COMELLA PEIRÓ
SR. FRANCESC TORRES ARNÓ
SR. ALBERT GARCÍA MILAGROS
SR. XAVIER CORTÉS ESCANILLA
SRA. JUANA MAGAÑA MEDINA

Secretari: SR. RAMON M. CORNELLANA PUIGARNAU

A Almacelles, éssent les 21 hores del dia indicat a l'encapçalament, sota la presidència de l'alcalde i l'assistència dels regidors que s'assenyalen, s'inicia la sessió plenària d'acord a l'ordre de les propostes següent:

1.- Aprovació de l'acta de Ple, en sessió extraordinària de data 14 d'agost de 2003

Els reunits acorden la seva aprovació per unanimitat.

Abans de seguir endavant amb la resta de les propostes de l'Ordre del Dia, el Sr. Alcalde proposa als reunits el següent:

a.- Deixar en suspens sobre la taula el punt quart sobre la convocatòria del PUOSC, atès que s'ha perllongat el termini de presentació d'ofertes fins el 31 d'octubre.

S'aprova l'esmentat acord, per unanimitat dels regidors presents en la sessió plenària.

b.- Afegir com a assumptes d'urgència els punts número 8 i 9 que corresponen a l'aprovació de l'oficialització de l'escut heràldic municipal d'Almacelles i la modificació del Pressupost de la Corporació núm. 08/03, de suplement de crèdit i finançat amb nous i majors ingressos.

Per unanimitat dels regidors presents en la sessió plenària, s'aprova incloure ambdós punts en l'Ordre del Dia com a assumptes d'urgència.

2.- Canvi de denominació de l'actual carrer de Joaquín García Morato pel de Bertomeu Blanch

Es dóna lectura a la següent proposta:

“Atesa la coneguda campanya amb què l'antic règim preconstitucional, un cop finalitzada la Guerra Civil, va tenir en la espanyolització de símbols d'identitat catalanes o que no fossin afins al seu tarannà. Una de les que van endegar en més ciutats i viles catalanes fou la d'assignar als carrers noms de coneguts militars o polítics de llur ideologia. Almacelles no va ser una excepció i fins l'arribada de la democràcia, a mitjans dels anys setanta, encara hi havia força carrers dedicats a militars com el General Manso, el General Mola, el General Moscardó o el mateix General Franco. Amb el canvi polític a l'Estat espanyol, es van rebatejar de nou aquests carrers i es van tornar a posar els noms amb què eren coneguts popularment abans de la Guerra Civil, o bé, s'optà per homenatjar amb personatges cèlebres en el món de la cultura, de les reivindicacions catalanes o a persones oriündes de la població que haguessin destacat per algun motiu especial.

Atès que quan va haver la “democratització” dels carrers i es canviaren els noms hi va haver una omissió, segurament per desconeixement, del carrer que ens ocupa que és el dedicat al comandant Joaquín García Morato. Aquest personatge nascut a Melilla el 1904 i mort a Madrid el 1939, destacà per ser un

aviador de gran prestigi en el bàndol afí al General Franco durant la Guerra Civil espanyola. Era el cap de la Patrulla Azul d'aviació, juntament amb el comandant Angel Salas i amb el seu esquadró es guanyaren una merescuda fama d'encertar els blancs amb gran precisió. Una precisió que va quedar sobradament demostrada amb els bombardeigs de les ciutats de Terol i Guadalajara, bombardeigs que van dirigir i que, en tan sols tres dies, van deixar anar més de 200 tones de bombes. El resultat fou una massacre de milers de civils morts i, evidentment, una entrada triomfal de les files nacionals sobre el que quedava d'aquelles ciutats destruïdes. La seva fama va créixer tan ràpidament que les seves victòries el van fer guanyar la Làurea de San Fernando per mèrits de guerra, amb un total de dues-centes victòries en bombardeigs i raïds aeris.

Atès que la vila d'Almacelles no pot retre homenatge amb un carrer, independentment de la ideologia política que tingui l'homenatjat, a qualsevol persona que sigui protagonista o autor d'actes propis de crims de guerra com el cas que ens ocupa, s'ha cregut convenient rebatejar aquest carrer amb l'ajuda i col·laboració de tots els veïns d'aquest vial.

Atès que des d'aquest Ajuntament s'ha donat l'opció als veïns del carrer de Joaquín García Morato a que siguin ells els qui han donat, consensuada i democràticament, el nom de la persona a qui es destinarà la nova denominació d'aquest vial.

Atès que es van donar el nom d'un seguit de personatges naturals d'Almacelles que han destacat notablement per la seva trajectòria professional, artística, vital o en qualsevol àmbit.

Atès el resultat de les enquestes enviades i rebudes a aquest Ajuntament, amb el següent resultat:

Total veïns carrer: 20 habitatges

Total enquestes enviades: 20 enquestes

Total enquestes trameses: 12 enquestes

Percentatge s/veïnatge: 60%

Data de presentació enquestes: del 25 d'agost a l'1 de setembre

Abstencions per part dels veïns: 6 habitatges (contrastats per la Policia Local) 30%

No han contestat: 2 habitatges (10%)

RESULTATS:

Nom escollit	Vots	Percentatge
Bertomeu Blanch “lo Català”	5	42%
Maria Tersa Miralles	3	25%
Emili Espada Bros	2	17%
Tomàs Sarramía Roncero	0	0%
Felip Lorda Aláiz	0	0%
Pau Boix Rull	0	0%
Altres (han aportat noms nous)	2	16%

Així doncs, i vistos els antecedents, es proposa als reunits el següent:

Primer: Assignar de manera oficial la nova denominació del carrer que fins ara duia el nom de Joaquín García Morato al personatge escollit per la majoria dels veïns d'aquest carrer que correspon al de Bertomeu Blanch, fitxa bibliogràfica del qual transcrivim a continuació:

Bertomeu Blanch “Lo Català” (Almacelles 1569 – Almenar ?)

Bandoler i espia del segle XVI. Fou durant molts anys i en l'època en què proliferaven les bandes de bandolers, un famós personatge que formava part de l'estol de bandolers nyerros d'en Nicolau Melgar d'Algerri. La fama d'aquest bandoler fou mítica entre les altres i destacà per evitar que ataquessin Almacelles la seva colla i la dels pobles del voltant. El perill d'enfrontar-se a ells era temuda arreu i el paper de l'almacellenc era infiltrar-se dins l'enemic (viatjants, traginers i gent amb diners) per tal que, un cop guanyada la seva confiança, preparar-li una emboscada i deixar-lo ben plomat.

Segon: Notificar als veïns afectats aquest canvi, així com a l'institut Nacional d'Estadística, qui ha de fer efectiu el canvi en el Padró, Cens i demés registres que d'ell se'n derivin.

Tercer: Canviar les plaques identificadores del carrer per unes noves que recullin el canvi de denominació de la via”.

El Sr. Alcalde detalla quin ha estat el resultat de les enquestes enviades als veïns, afegint que el motiu que ha propiciat el canvi de nom d'aquest carrer ha estat el d'eliminar l'actual nom per les actuacions delictives i criminals dutes a terme per aquest aviador militar franquista. Assenyala també, que li ha sorprés l'elecció realitzada pels veïns en escollir el nom d'un bandoler originari d'Almacelles del segle XVI, tot i que no se li van atribuir a ell directament delictes de sang, ateses les referències històriques que ens han arribat fins als nostres dies.

El portaveu del PSC assenyala que els hi ha sorprés que en el diari es digui que la iniciativa del canvi de nom ha sorgit de tots els grups polítics excepte del grup de l'oposició, quan en realitat aquests no en saben res d'aquest assumpte. Així doncs, sol·licita una explicació per part de l'Equip de Govern sobre aquestes dades publicades en la premsa.

El Sr. Alcalde considera que una cosa és el que es publica en els diaris i una altra el que aquests interpreten. Per tant, clarifica que mai hi ha hagut cap mena d'intenció política en el sentit de la publicació d'aquesta notícia en els diaris.

El portaveu d'IPA-EPM, Sr. Josep Maria Doblàs, demana disculpes al grup del PSC, compartint la mateixa opinió que la de l'alcalde.

El portaveu del PSC, el Sr. Francesc Torres, fa constar la seva estranyesa en comprovar que els veïns hagin decidit substituir el nom d'un militar franquista pel d'un bandoler. Al respecte, el Sr. Alcalde comparteix la mateixa sorpresa, si bé es pronuncia a favor del resultat majoritari i democràticament escollit pels veïns d'aquest carrer.

Sotmesa la proposta a votació, aquesta és aprovada per unanimitat dels regidors presents en la sessió plenària.

3.- Aprovació de la moció presentada per “Eurocongrès 2000” sobre l'adhesió al reconeixement del català com a llengua oficial a Europa

Es dóna lectura a la següent moció presentada per Eurocongrès 2000, a fi que es reconegui el català com a llengua oficial a Europa i en el territori on encara no ho és, tot i parlar-se:

“MANIFEST SOBRE DUES LLENGÜES

DE LA CULTURA UNIVERSAL

L'Eurocongrés 2000 s'adreça respectuosament als màxims representants de la Comissió Europea i dels estats espanyol, francès i italià, i, en relació a la situació de les llengües occitana i catalana en els seus territoris, formula les següents consideracions i sol·licituds:

I

CONSIDERACIONS D'ORDRE HISTÒRIC I CULTURAL

El 26 de maig de 2001, sota el patronatge de les més altes autoritats europees, s'obria solemnement a Narbona l'Eurocongrés 2000 dels espais occitans i catalans, que compta amb el suport de centenars d'entitats i milers de ciutadans. L'objectiu d'aquesta iniciativa cívica és contribuir a la definició operativa d'una zona transestatal de produccions i d'intercanvis de naturalesa cultural, econòmica i social, portadors d'innovació i de modernitat.

Aquesta zona, punt d'encreuament de les relacions de l'Europa sud-occidental, del món atlàntic i de la Mediterrània, es defineix per diversos criteris històrics, però, per sobre de tot i indubtablement, per criteris lingüístics.

Sembla indispensable, en aquesta ocasió de gran transcendència, subratllar com són d'importants per a la cultura universal aquest dos conjunts emparentats i aliats.

Pel que fa a l'occità, en les seves tres formes principals, nord-occità, sud-occità (llenguadocià i provençal) i gascó, abasta el terç sud del territori francès (regions d'Aquitània, Migdia-Prineus, Provença-Alps-Costa Blava, Alvèrnia, Llemosí i part del Llenguadoc-Rosselló i de Roine-Alps), la Val d'Aran dins la

comunitat autònoma de Catalunya, a l'Estat espanyol, i onze valls piemonteses a l'Estat italià. Va ser la primera de les llengües romàniques a deslligar-se de l'origen llatí i esdevenir llengua escrita de les relacions socials. Però sobretot, en esdevenir l'instrument de la poesia dels trobadors, va introduir a Europa –i després, a través d'aquesta, a tot el món occidental– la primera cultura poètica moderna. És generalment reconegut que, al començament del segle XIII, les terres d'oc, sota diversos poders dinàstics, constituïen una àrea de progrés intel·lectual, moral i social que podia servir de matriu a una Europa nova, tolerant i pacífica.

Però entre els segles XIII i XV, el procés d'integració estatal i la normalització intel·lectual i política van comprometre definitivament aquestes oportunitats humanistes. Van seguir quatre segles d'utilització del territori només per als interessos d'un Estat centralitzat i d'un poder situat al nord, amb la conseqüència principal d'una reducció lingüística que va afectar inicialment l'ús escrit i seguidament l'oral. Durant tot aquest període, l'àrea occitana no va, però, deixar de produir en la seva llengua una literatura de qualitat, fenomen que havia de prendre al segle XIX l'aspecte d'una Renaixença mundialment reconeguda (com ara el premi Nobel de Literatura atorgat a Frederic Mistral el 1904). És a mitjan segle XX que la situació es desbloqueja una mica i es tolera l'ensenyament reduït i facultatiu de la llengua occitana a l'escola pública (Llei de 1951, anomenada Llei Deixonne).

Actualment, a l'Estat francès hi ha en perspectiva un major reconeixement a nivell escolar, mentre que a l'Estat italià una llei recent li dona més esperances i, a l'Estat espanyol, a la Val d'Aran l'occità és cooficial gràcies a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Pel que fa al català, com l'occità, amb el qual manté parentiu, és una llengua romànica que s'individualitza a l'alta Edat Mitjana.

Entre els segles IX i XII, el domini politicolingüístic català avançà vers el sud amb la participació de gent procedent de les terres d'Oc. Al començament del segle XIII, paral·lelament a una prosa en català, la llengua dels trobadors s'ha

adoptat com a llengua de la poesia catalana. Els comtes de Barcelona, que han esdevingut també reis d'Aragó, s'impliquen en la defensa de les terres occitanes. El trencament es produeix com a conseqüència de la batalla de Muret i el posterior tractat de Corbeil. Entre els segles XIII i XV, la llengua catalana continua la seva expansió amb la conquesta de les Illes Balears i del Regne de València. Fruit de l'expansió catalanoaragonesa per la Mediterrània, hi ha a Sardenya una ciutat de parla catalana: l'Alguer. És una època en què a Barcelona, València i Mallorca, en relació encara amb centres intel·lectuals occitans com Montpeller i Avinyó, es desenvolupa una cultura catalana filosòfica, científica i literària que esdevé una de les grans cultures de l'Europa medieval.

Amb la unió dinàstica dels regnes de les corones Catalanoaragonesa i de Castella, i el basculament econòmic cap a l'Atlàntic, es va iniciar un període de retrocés que es va veure accelerat amb l'annexió de la Catalunya Nord a la corona de França a mitjan segle XVII, i amb la pèrdua dels drets dels diversos pobles de l'antiga Confederació Catalanoaragonesa després de la guerra de successió, a l'inici del segle XVIII.

Al segle XIX, s'inicia una forta renaixença cultural i econòmica que, per la pressió del poble català, esdevé un potent moviment social i polític (principalment a Catalunya, però també a les Illes Balears i al País Valencià), que fa que la llengua reconquereixi les seves posicions.

Avui, la llengua catalana és l'única llengua oficial al Principat d'Andorra i, després del llarg parèntesi de la persecució franquista, és cooficial amb el castellà a Catalunya, Illes Balears i País Valencià. A la Franja, el Govern d'Aragó estudia la fórmula per fer-la esdevenir cooficial, tal com també succeeix a L'Alguer per part del Govern italià i, en canvi, a la Catalunya Nord, dins l'Estat francès, no gaudeix encara de suficient reconeixement ni protecció.

El català, per la demografia del seu territori i pel nombre de persones que el saben parlar, ocupa el setè lloc dins de les llengües de la Unió Europea, i el novè lloc en la futura Unió, ampliada fins a 27 estats.

II CONSIDERACIONS D'ORDRE JURÍDIC

Des d'un punt de vista jurídic, nombrosos textos internacionals abonen el reconeixement que es demana de les llengües catalana i occitana en el marc de l'Estat francès i de l'Estat italià:

1. En allò que respecta a la **Conferència sobre la Seguretat i la Cooperació a Europa:**

- El *Document de Copenhagen*, de 29 de juny de 1990, la *Carta de París per a una nova Europa*, de 21 de novembre de 1990, i el document redactat per la reunió d'experts de Ginebra de 19 de juliol de 1991, seguint les previsions fetes en la *Carta de París*.

2. En allò que respecta al **Consell d'Europa:**

- La Recomanació *relativa als problemes de l'educació i de la cultura posats per les llengües minoritàries i els dialectes a Europa*, de 7 d'octubre de 1981, i especialment la *Carta Europea de les llengües regionals o minoritàries*, que aconsegueix el caràcter de convenció, segons acord del Consell de Ministres de 5 de novembre de 1992, que en propugna:
  - L'ensenyament, inclosos l'àmbit universitari i les altres formes d'ensenyament superior.
- a) L'ús en la publicació de textos legislatius, la justícia i l'administració.
- b) La presència en els serveis públics, els patronímics, els mitjans de comunicació i la vida econòmica i social.
- c) Els intercanvis transfronterers, amb especial referència a la recepció directa de les emissions de ràdio i de televisió dels països veïns en una llengua parlada en una forma idèntica o propera d'una llengua regional o minoritària, i al foment dels acords bilaterals o multilaterals que tractin d'afavorir els contactes entre persones que parlen la mateixa llengua.

3. En allò que respecta al **Parlament Europeu:**

- La *Carta comunitària de les llengües i cultures regionals i la Carta dels drets de les minories ètniques*, de 18 d'octubre de 1981, que reclama:
    - a) No solament l'ensenyament de les llengües i de les cultures regionals, des de l'escola maternal a la universitat, sinó, a més, l'ensenyament en les llengües regionals.
    - b) El seu accés a la ràdio i a la televisió locals.
    - c) Que es garanteixi la possibilitat d'expressar-s'hi, especialment en les relacions amb els representants dels poders públics i davant els òrgans judicials.
  - A més, les resolucions *Sobre les llengües i les cultures minoritàries*, d'11 de febrer de 1983, *Sobre les llengües i les cultures de les minories regionals i ètniques de la Comunitat europea*, de 30 d'octubre de 1987; *Sobre la comunicació de la Comissió, relativa a les noves perspectives per a l'acció de la Comunitat en el domini cultural*, de 21 de gener de 1993, i *Sobre les minories lingüístiques i culturals dins de la Comunitat Europea*, de 9 de febrer de 1994.
4. En allò que respecta a acords de les **Nacions Unides**:
- La *Declaració universal dels drets de l'home*, aprovada per l'Assemblea General el 10 de desembre de 1948, que afirma que tothom pot fer prevaler els drets i les llibertats que es reconeixen en ella, sense distinció de cap mena, entre altres referències, per raó de llengua.
  - El *Pacte sobre drets civils i polítics*, aprovat per la mateixa Assemblea General el 16 de desembre de 1966, que indica que les persones que pertanyen a minories lingüístiques no poden ser privades del dret a emprar la seva pròpia llengua.
  - La *Declaració dels drets de les persones pertanyents a minories nacionals o ètniques, religioses o lingüístiques*, aprovada també per l'Assemblea General el 18 de desembre de 1992, que estableix que els estats han de prendre les mesures apropiades per tal que aquelles tinguin la possibilitat d'aprendre llur

llengua materna o de rebre una instrucció en ella i han d'encoratjar el coneixement de la història, les tradicions, la llengua i la cultura de les minories que viuen en els seus territoris.

I, quant a la petició que es fa a l'Estat espanyol en relació a la llengua catalana, sempre des d'un punt de vista jurídic, s'ha de tenir en compte la resolució del Parlament de Europeu A3-169/90, d'11 de setembre de 1990, *Sobre la situació de les llengües a la comunitat i la de la llengua catalana*.

III SOL-LICITUDS

Sense trencar amb un dret internacional que s'està establint per tal de reconèixer a totes les comunitats lingüístiques el dret a llur pròpia cultura, però tenint en compte els antecedents històrics particulars i vista la gran injustícia que les ha colpit, les institucions culturals catalanes i occitanes que organitzen l'Eurocongrés 2000 es creuen amb el dret de demanar per part seva:

1. A la Comissió Europea i als organismes internacionals pertinents, el ple reconeixement i el suport a les dues cultures emparentades i aliades i a les institucions que podrien crear conjuntament;
2. A l'Estat francès, el caràcter de llengua d'ús oficial per al català, amb l'ensenyament públic de la llengua a tots els nivells i el foment del seu ús social i administratiu, de forma que arribi a tenir un grau de reconeixement equiparable amb el que ja té a l'Estat espanyol;
3. A l'Estat francès, tenint en compte l'alta importància històrica i cultural de la llengua occitana a l'àrea europea i dins del territori francès, una planificació lingüística per a ella segons el model català per a les regions on s'usa;
4. A l'Estat italià, l'acceleració de les mesures de normalització del català i de l'occità en els territoris on s'empren;

5. A l'Estat espanyol, tenint en compte la importància del català dins el conjunt dels idiomes europeus, tant a nivell demogràfic com pel que fa a l'ús social de la llengua i l'oficialitat que té en el seu territori, la sol·licitud formal del seu reconeixement com a llengua oficial de la Unió Europea”.

El Sr. Alcalde incideix en el tema proposat assenyalant que hi ha un suport de prop d'un miler de vilatans, que seran enviades a la plataforma “Eurocongrès 2000” per recolzar aquesta proposta i fa un breu resum de l'estat en què es troba actualment el català dins d'Europa, on hi ha diferents nacions i estats que el tenen com a llengua oficial.

El portaveu del PSC, el Sr. Francesc Torres, manifesta que el vot del seu grup serà favorable, atès que vol que el català es reconegui oficialment en les institucions europees.

Sotmesa la proposta a votació, aquesta és aprovada per unanimitat dels regidors presents en la sessió plenària.

4.- Convocatòria del PUOSC 2004-2007

Aquesta proposta es deixa sense efecte en la present sessió plenària.

5.- Declaració deserta del concurs per a la concessió administrativa de l'explotació del servei de Bar-Cafeteria del Centre Cultural

Es dóna lectura a la següent proposta:

“A.- Procediment per a la contractació d'un nou servei:

Atès que per acord del Ple, de data 31 de juliol de 2003, es va convocar concurs públic per a la concessió administrativa de l'explotació del servei del Bar-Cafeteria del Centre Cultural.

Atès que abans de convocar les ofertes es va realitzar una correcció en el Plec de Condicions en determinats aspectes per tal d'agilitzar la licitació.

Atès que no es varen presentar ofertes dins el termini concedit als possibles licitadors.

Atès que en la Comissió de Govern, de data 29 de setembre, es va resoldre treure a licitació novament pel procediment negociat, regint les mateixes bases per al concurs excepte el cànon a satisfer que es fixava en 841,42 euros mensuals.

Atès que per Comissió de Govern, de data 6 d'octubre de 2003, s'ha resolt fixar un preu a l'alça de 420 euros mensuals convocant ofertes fins al dia 13 d'octubre.

És per tot el què s'ha exposat que es proposa als reunits el següent:

Primer: Ratificar la correcció del Plec de Condicions del concurs duta a terme abans de la convocatòria d'aquest.

Segon: Declarar deserta la contractació esmentada per manca de licitadors.

Tercer: Ratificar l'acord de la Comissió de Govern, de 29 de setembre, per convocar un nou procediment negociat amb les bases ratificades anteriorment i incorporant la variació en el cànon de la Comissió de Govern de data 6 d'octubre de 2003.

B.- Resolució del contracte de la concessió administrativa del servei de Bar-Cafeteria del Centre Cultural signat pel Sr. Alfredo Bailo Alcubierre:

Ratificant l'acord de la Comissió de Govern, de data 8 de setembre de 2003, es proposa als reunits el següent acord:

“Atès que el Ple de 31 de juliol de 2003 ha declarat resol provisionalment el contracte de concessió administrativa signat amb Alfredo Bailo per a la gestió del cinema i bar cafeteria del Casal Cultural.

Atès que el cinema com a servei independent el gestiona ja de forma directa l'Ajuntament, amb personal propi.

Atès que després de l'acord de Ple de 31 de juliol de 2003 i a la vista de les al·legacions presentades per Alfredo Bailo i els peritatges existents, s'ha cregut adient fixar en 22.838 euros més l'IVA com a indemnització pels estris que adquireix l'Ajuntament.

Vistos els articles 159.2.e i l'article 141.c del Text refòs de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, es proposa als reunits el següent:

Primer: Declarar definitivament resol el contracte de concessió administrativa signat amb el Sr. Alfredo Bailo, a petició i per interès propi, fixant la indemnització per adquirir les instal·lacions i estris en 22.838 euros més IVA. Caldrà però que el Ple ratifiqui aquest acord i aprovar el corresponent expedient de modificació de crèdit, habilitant el crèdit suficient per fer front a aquesta despesa.

Segon: Notificar al concessionari fins ara existent aquesta resolució, el qual haurà de continuar prestant el servei de cafeteria fins a la 2a quinzena de setembre, donat que es considera que en aquell termini ja estarà adjudicat el nou concurs”.

Vista, doncs, la petició del Sr. Alfredo Bailo de data 3 d'octubre de 2003, en la què comunica que en data 30 de setembre deixa de prestar els serveis de Bar-Cafeteria.

Atès que, malgrat tot, la cafeteria ha continuat prestant els serveis que li són propis pel mateix concessionari fins al dia 5 d'octubre, aquest inclòs, s'acorda:

a.- Acceptar el cessament de l'activitat en execució de l'acord de resolució del contracte, requerint a l'interessat per a l'entrega de claus i del material que ha d'adquirir l'Ajuntament, degudament inventariat, donant així per extingida de fet i de dret la concessió administrativa per al servei abans mencionat que inclou també la de cinema, ja resolta en el seu dia”.

El portaveu del PSC, el Sr. Francesc Torres, pregunta què es farà si no surt un nou licitador pel procediment negociat en tràmit. La regidora de Cultura, la Sra. Montse Torres i el secretari de la Corporació, assenyalen que s'ha intentat per tots els mitjans obtenir una contractació i que no ha estat possible, remarcant que en aquests moments el servei està plantejat per gestionar-lo de forma indirecta mitjançant concessió i per tant, caldrà que el Ple resolgui la conveniència de gestionar-lo de forma directa amb personal propi.

Sotmesa la proposta a votació, aquesta és aprovada per unanimitat dels regidors presents en la sessió plenària.

6.- Modificació del projecte d'urbanització dels carrers inclosos en el sector conegut com a “Cap de Rambla” (carrers del Segrià, Ntra. Sra. De Montserrat, Noguera, Bassa del Pou, d'Alguaire, Joaquín García Morato i Sant Jordi)

Es dóna lectura a la següent proposta:

“Vist l'informe de l'arquitecte Miquel-Àngel Soriano-Montagut, proposant la modificació del projecte de referència degut a la inclusió de noves partides per tal de preveure serveis no inclosos en el projecte inicial.

Atès que s'ha comprovat la necessitat d'executar aquests per tal de dotar a la zona de tots els serveis urbanístics en les condicions que es fixen reglamentàriament.

Atès que s'ha arribat a un acord amb el contractista per determinar els preus contradictoris que regiran per l'execució d'aquestes noves unitats, tal com consta en l'expedient, en el què s'acredita la conformitat d'aquest.

Vist el què disposen els articles 102 i 55 de la Llei de Contractes de les Administracions Públiques, de data 18 de maig de 1995 ; es proposa als reunits el següent:

Primer: Aprovar la modificació per ampliació de les unitats d'obra del projecte d'urbanització de referència, d'acord amb l'informe del tècnic, de data 6 d'octubre.

Segon: Notificar aquest acord al contractista per a la seva conformitat.

Tercer: Preveure en el pressupost de la Corporació la consignació de partides adients en els corresponents capítols de despeses i ingressos, a fi d'ampliar la consignació i poder fer front a les certificacions d'obra que reculli aquesta modificació.

Quart: Caldrà incloure en l'aprovació definitiva de les Contribucions Especials i reparcel·lacions afectades les despeses que suposi aquesta ampliació, la qual repercutirà en les quotes d'urbanització.

Cinquè: Delegar en la Comissió de Govern l'aprovació provisional de les CCEE i reparcel·lacions esmentades.

Sisè: Declarar ampliable la partida del pressupost que preveu aquesta despesa adicional que es finançarà per Contribucions Especials, quotes de reparcel·lació i aportació de l'Ajuntament en la mateixa proporció en què es van preveure aquests ingressos en consignar al Pressupost aquesta obra”.

Sotmesa la proposta a votació, aquesta és aprovada per set vots a favor dels regidors de CiU, IPA-FPM i ERC, i quatre abstencions dels regidors del PSC.

Assumptes d'urgència

Donat que s'han incorporat unes propostes per urgència, es fan avinents als regidors presents en la sessió plenària, a fi de donar-los lectura i aprovar-les, si s'escau:

7.- Oficialització de l'escut heràldic municipal d'Almacelles

“Instruït el procediment per a l’adopció de l’escut heràldic municipal. Llegida la Memòria justificativa i examinat el projecte elaborat per l’IEC, a instàncies de la Direcció General de les Administracions Locals, en el què es recullen els fets més significatius i rellevants que serveixen de base als elements que integren l’escut i es troba conforme.

Atès que el Decret 263/1991, de 25 de novembre, s’aprova el Reglament de símbols dels ens locals de Catalunya, que estableix el procediment que han de seguir totes les corporacions municipals a fi de dotar-se de l’escut municipal heràldic oficial i institucional.

Atès que la Direcció General d’Administració Local ha reclamat en successives ocasions l’oficialització de l’escut municipal heràldic d’Almacelles, sense que mai s’hagi dut a terme les gestions oportunes per fer-ho.

Atès que, a petició d’aquesta Direcció General es va sol·licitar a l’Institut d’Estudis Catalans, en la seva Secció Històrico-Arqueològica, un estudi per determinar quin seria l’escut que convindria al municipi d’Almacelles.

Atès que, en data 4 de gener de 1988, l’IEC amb la supervisió del conseller heràldic, assessor de l’Arxiu Nacional de Catalunya i president de la Societat Catalana de Genealogia, Heràldica i Sigil·lografia, el Sr. Armand de Fluvià i Escorsa, determinen l’escut oficial que caldria oficialitzar per part d’aquest Ajuntament en base a les següents premises i consideracions:

1r.- Que l’Ajuntament d’Almacelles emprà erròniament un escut que no és tal, en base a un estudi que s’encarregà l’any 1964 al doctor Felipe Mateu i Llopis i que va concebre l’escut en funció d’un estudi etimològic del topònim i del qual no podia extreure-se’n cap base per oficialitzar-lo ja que no fou publicat pel BOE, no es contemplà la forma correcta de blasonament, no es determinaren els esmalts i no es pot entendre ni relacionar l’edifici que centra l’escut amb el “mas” o “fonda” que pretenia plasmar-se en aquest estudi, com a significat del vocable àrab “Al-Manzil”.

2n.- Que, en contra de l’opinió de l’estudi de 1964, és del tot correcte emprar una senyal parlant per determinar l’objecte de l’escut heràldic municipal i més, quan en el cas d’Almacelles hi ha una tradició més que assentada en emprar-

se en l'escut municipal el disseny d'una mà des de principis del segle XIX (1827) i fins acabada la Guerra Civil espanyola.

3r.- Així doncs, el dictamen de l'IEC planteja oficialitzar l'escut d'Almacelles amb la inclusió de la mà contrapalmellada que s'ha emprat durant un segle i mig com a símbol principal d'Almacelles, afegint-hi una franja horitzontal com a representació del curs d'aigua que intenta representar el Canal d'Aragó i Catalunya, creuant un camp de sinople que vindria a ser la terra regada i ufanosa que aquest curs d'aigua comportà.

4t.- Així doncs, la descripció oficial de l'escut d'Almacelles seria, a efectes de la seva oficialització el següent:

“Escut truncat: al primer de sinople (375 U), el Canal d'Aragó i Catalunya en forma de faixa d'argent (877 U), ressaltada d'una mà contrapalmellada de porpra (245 U); i al segon d'or (871 U), 4 pals de gules (Super Warm Red U). Per timbre una corona mural de vila (cinc torres)”

(La numeració correspon a la taula de colors oficial de Pantone by Letraset)

Atès que la seva aprovació és de competència del Ple de la Corporació, d'acord a allò que disposa l'article 22.2, b, de la Llei de Bases de Règim Local i per tot el que s'ha exposat anteriorment, es proposa als reunits el següent:

Primer: Aprovar l'escut heràldic municipal, d'acord al disseny proposat per l'IEC a instàncies de la Direcció General d'Administracions Locals, la descripció de la qual es recull al punt quart de l'enunciat introductori.

Segon: Remetre l'expedient a la Direcció General d'Administracions Locals a fi que li donin la tramitació oportuna per a la seva oficialització a tots els efectes.

Tercer: Endegar una campanya informativa municipal a fi d'informar a tota la ciutadania sobre el nou disseny de l'escut municipal, a fi d'informar-los de les raons objectives del seu canvi i del procediment dut a terme per a la seva oficialització”.

El Sr. Alcalde assenyala que és per a ell dolorós haver de canviar l'escut municipal fins ara existent, si bé s'ha de tenir en compte que hi ha hagut

diferents requeriments de les administracions públiques, en el sentit que cal procedir a l'oficialització de l'escut heràldic municipal, ja que el que s'està utilitzant fins ara no ho és. S'ha de tenir en compte igualment, les conseqüències que pot comportar continuar en aquesta situació d'il·legalitat, com fou, per citar un exemple, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el cas de la impugnació de l'escut i banderes de l'Ajuntament de Barcelona el propassat mes de juliol.

En definitiva, es proposa acatar el disseny proposat per la Direcció General d'Administracions Locals que és el que dona com a oficial de la vila d'Almacelles, i el que correspondria mantenir per haver estat el model escollit i aplicat durant prop d'un segle i mig.

Sotmesa la proposta a votació, aquesta és aprovada per unanimitat dels regidors presents en la sessió plenària.

8.- Modificació del Pressupost de la Corporació núm. 08/03, de suplement de crèdit i finançat amb nous i majors ingressos

Es dona lectura a la següent proposta:

“Atès a la conveniència d'ampliar els serveis que es diran.

Vista la necessitat de consignar en el Pressupost de la Corporació les despeses que comporta l'establiment dels esmentats serveis, habilitant les partides econòmiques adients.

Atès que, cal procedir doncs a consignar en el pressupost, la part de despesa finançada mitjançant participació dels tributs de l'Estat i la obtenció d'una bestreta deixant completada la total financiació.

Atès que les bases d'execució del pressupost d'aquest Ajuntament, de 2003, i concretament la base 12, regula els crèdits generats per majors ingressos.

Atès el que disposa l'article 162, de la Llei 39/88 reguladora de les Hisendes Locals, i els articles 43 a 45 del RD 500/90, de 20 d'abril i, vist l'informe de l'Interventor acctal. es proposa als reunits el següent:

Primer: Aprovar inicialment l'expedient de modificació de crèdits número 08/03, dins del vigent pressupost de l'Ajuntament de suplement de crèdit, generat per majors ingressos amb el següent resum:

ESTAT D'INGRESSOS

PARTIDA	CONCEPTE	IMPORT
36015	Fase ABC Urbanització Cap de Rambla	108.056,44
	TOTAL	108.056,44 euros

ESTAT DE DESPESES

		CONCEPTE	Modificació per majors ingressos
511	60111	Urbanització fase C	108.056,44 euros
		TOTAL	108.056,44 euros

Segon: Exposar al públic durant un termini de 15 dies el present acord, mitjançant inserció del corresponent edicte en el "Butlletí Oficial de la Província" a efectes de reclamacions.

Tercer: Si durant el termini d'exposició pública, no es presenten reclamacions, l'acord s'entendrà definitivament aprovat".

Sotmesa la proposta a votació, aquesta és aprovada per set vots a favor dels regidors de CiU, IPA-FPM i ERC, i quatre abstencions dels regidors del PSC.

9.- Precs i preguntes

El Sr. Alcalde inicia aquest apartat significant que, encara que ens trobem en una sessió extraordinària, tal com es va pactar amb els regidors del PSC s'ha inclòs igualment un apartat de "Precs i Preguntes", agraïnt d'aquests regidors el fet d'acceptar la no celebració del Ple en la data inicialment establerta, atesa la proximitat de la Festa Major.

En primer lloc, el portaveu del PSC, el Sr. Francesc Torres, prega que se celebri la Comissió Informativa una hora abans de la del Ple, a fi que hi hagi temps per consensuar cadascuna de les propostes amb els membres del seu

grup. El Sr. Alcalde accedeix a la petició, assenyalant que és coneixedor de la manca de temps que genera la immediatesa del Ple poc després de la Comissió Informativa.

Acte seguit, el portaveu del PSC, pregunta si també es convocarà al seu grup per celebra una reunió informativa amb motiu de la revisió de les Normes Subsidiàries de Planejament de la vila, tal com s'està fent amb altres associacions i entitats. El regidor d'Urbanisme, el Sr. Josep Maria Doblas, assenjala que se celebraran totes les reunions que calguin i més, a fi de consensuar al màxim aquest projecte de revisió.

En relació a les obres d'urbanització d'un tram del carrer del Nord, el portaveu del PSC sol·licita que si s'han aplicat les Contribucions Especials a la finca beneficiada per la urbanització d'aquest tram de carrer i quin és l'import total de l'obra. El regidor d'Hisenda, el Sr. Josep Ramon Olivart, manifesta que efectivament l'Ajuntament ha iniciat l'obra i que han quedat en negociacions amb el veí de la finca afectada. El regidor d'Urbanisme, el Sr. Josep Maria Doblas, diu que hi ha una memòria del tècnic i s'està fent un conveni amb l'esmentat veí de la finca a fi d'aplicar-li l'import que correspongui.

El portaveu del PSC també pregunta en quines condicions o mitjançant quin decret s'anomenat el Coordinador d'Esports i quin és el sou que aquest percep. El Sr. Alcalde manifesta que aquesta qüestió correspon contestar-la la regidora d'Esports que no hi és present en l'actual sessió plenària.

Novament, manifesta el portaveu del PSC, que té coneixement que el Sr. Joan Ramon Martínez va oferir un local a l'Ajuntament per a practicar tennis i pregunta com es troba aquest tema en l'actualitat. El Sr. Alcalde fa constar que actualment és la Sala Polivalent que s'utilitza per practicar aquest esport i que, si en un futur hi hagués més demanda, es plantejaria la possibilitat d'estudiar aquesta oferta.

Acte seguit, el portaveu del PSC, manifesta que en una Comissió de Govern, es van donar per assabentats els reunits que el Síndic de Greuges donava per finalitzades les seves actuacions en algun tema i pregunta quin és el contingut d'aquest escrit. El secretari contesta que li sembla recordar que estan relacionades amb algunes instàncies realitzades per l'actual Equip de Govern sobre actuacions de l'Equip de Govern anterior i que, lògicament, ja no tenen objecte les esmentades reclamacions. El portaveu del PSC demana poder examinar aquest escrit, cosa que autoritza el Sr. Alcade.

El portaveu del PSC demana quin és l'estat actual de la urbanització de l'àmbit conegut com a "Camí de Sucs". El regidor d'Urbanisme, el Sr. Josep Maria Doblas, assenyala que hi ha escrits de la majoria de propietaris que demanen que s'ampliï l'àmbit i que hi ha també un Decret d'Alcaldia de l'Equip de Govern anterior aprovant definitivament la reparcel·lació. En definitiva, es considera que cal arribar a esbrinar el què procedeix jurídicament a la vista de tots els informes obrants en l'expedient. Pel què fa a l'àmbit del SAU-1 i 1-A, contestant a la pregunta del portaveu del PSC, el Sr. Josep Maria Doblas manifesta que únicament es troba aprovat definitivament el Pla Parcial.

El portaveu del PSC pregunta què va passar amb l'allotjament de les pubilles de Catalunya durant els dies de la Festa Major, ja que segons sembla es van habilitar habitacions a les oficines d'ARCA. La regidora de Cultura manifesta que va ser una iniciativa de les interessades que, amb molta il·lusion, van voler compartir aquell espai per poder participar activament en la Festa Major.

I no havent més assumptes per tractar s'aixeca la sessió a les 21,30 hores del migdia.

**Vist-i-plau,
L'alcalde**

EL SECRETARI